



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

navrhovatel: **Ing. Z. L.**
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 33, Brno

proti
odpůrci: **obec Chudčice**
sídlem Chudčice 220, 664 71 Chudčice
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Severinem
sídlem Elišky Machové 1247/41, Brno

za účasti: 1. Ing. M. L.
2. J. L.
3. ČEPS, a.s.
sídlem Elektrárenská 774/2, Praha 10

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Chudčice schváleného usnesením Zastupitelstva obce Chudčice ze dne 26. 6. 2023, č. 52/23/Z04

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán Chudčice, schválený usnesením Zastupitelstva obce Chudčice ze dne 26. 6. 2023, č. 52/23/Z04, se ruší v části vymezující návrhové plochy komunikací a prostranství místního významu, dále vymezující veřejně prospěšné stavby komunikací Dk2 a Dk8 a veřejně prospěšné stavby technické

infrastruktury Ti6 s možností vyvlastnění na pozemku parc. č. XA v k. ú. X a dále vymezující biokoridor LBK2, plochu Np – plochy přírodní a veřejně prospěšné opatření Bk3 na pozemku parc. č. XB v k. ú. X.

- II. Ve zbytku se návrh zamítá.
- III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení ve výši 4 409 Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jiřího Nezhyby, advokáta, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podaným návrhem se navrhovatel domáhal vydání rozsudku, kterým by soud zrušil opatření obecné povahy - Územní plán Chudčice, schválený usnesením Zastupitelstva obce Chudčice č. 52/23/Z04 ze dne 26. 6. 2023, v rozsahu vymezení návrhové plochy komunikací a prostranství místního významu, veřejně prospěšných staveb komunikací Dk2 a Dk8 a veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury Ti6 s možností vyvlastnění a autobusové zastávky, vše na pozemku p.č. XA v k.ú. X a dále biokoridoru LBK2, plochy Np – plochy přírodní a veřejně prospěšného opatření Bk3 na pozemcích p.č. XB a XC v k.ú. X.

II. Obsah návrhu

2. Navrhovatel je vlastníkem jedné poloviny podílu na citovaných pozemcích, pozemek p.č. XA se nachází v zastavitelné ploše Z14 v návrhové ploše s funkčním využitím Br - bydlení v rodinných domech a v návrhové ploše Bz - zahrady navazující na plochy bydlení a na zbývající části pozemku je vymezena návrhová plocha komunikací a prostranství místního významu (dále také jen „plocha komunikací“). V této ploše jsou současně vymezeny veřejně prospěšné stavby komunikací Dk2 a Dk8 a dále veřejně prospěšná stavba technické infrastruktury Ti6 s možností vyvlastnění. V rámci ploch komunikací na pozemku p.č. XA je počítáno s existencí dosavadní nepovolené stavby autobusové zastávky. K vymezení návrhové plochy komunikací s veřejně prospěšnými stavbami komunikací Dk2, Dk8 a technické infrastruktury Ti6 není v územním plánu uvedeno jakékoliv relevantní odůvodnění. Uvedeným způsobem je umožněno vyvlastnit podstatnou část citovaného pozemku (přibližně třetinu celkové rozlohy) pro realizaci veřejné místní komunikace a autobusové zastávky u silnice II/386. V případě místní komunikace by se jednalo o „slepu uličku“ pro dopravní obsluhu zbývající části pozemku č. XA. Obdobné se týká i vymezení technické infrastruktury s možností vyvlastnění Ti6. Navrhovatel a další spoluvlastníci citovaného pozemku mají přitom možnost řešit budoucí napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu v rámci plochy Br, která umístění takového napojení umožňuje. Vymezení autobusové zastávky je zcela zjevnou snahou o nepřípustnou legalizaci nepovolené stavby, o níž je vedeno řízení o jejím odstranění. Napadenou úpravou je využití předmětného pozemku nedůvodně, svévolně a nepřiměřeně omezováno. Pokud jde o vymezení plochy komunikací a veřejně prospěšné stavby Dk2, pak se jedná o přílišnou podrobnost nepřislušející územnímu plánu. Navrhovatel dále namítal objektivní nemožnost umístění autobusové zastávky na předmětném pozemku. Pokud jde o pozemky p.č. XB a XC v k.ú. X, navrhovatel namítal absenci legitimních důvodů vymezení biokoridoru LBK2, přírodní plochy – Np a veřejně prospěšného opatření BK3 s tím, že napadenou úpravou mu

bylo zcela znemožněno zemědělské využití těchto pozemků. Ve vztahu ke všem napadeným částem územního plánu navrhovatel dále namítal, že ačkoliv uplatňoval námítky a připomínky vůči zvolenému řešení, tyto byly nedostatečně vypořádány; resp. nebyly vypořádány vůbec. Navrhovatel rovněž namítal, že napadenou úpravou došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho vlastnických práv.

III. Vyjádření odpůrce

3. V písemném vyjádření odpůrce k problematice řešení zastavitelné plochy Z14 vzhledem k pozemku p.č. XA uvedl, že zastavitelná plocha byla vymezena především z hlediska změny dopravní koncepce a řešení stávající dopravní závady, jenž je vyvolána umístěním obousměrné zastávky hromadné dopravy (při silnici II/386 je v současnosti umístěna v nepřehledném úseku). Z hlediska její stávající polohy vyhodnotil územní plán tuto zastávku jako dopravní závadu především díky obousměrnosti, nikoliv však její polohy. Obec si nechala prověřit možnost odstranění této dopravní závady ve dvou variantách, přičemž územní plán zvolil variantu číslo 2, jenž ponechá zastávku ve stávající poloze a zároveň umožňuje výstavbu rodinného domu na větší části pozemku p.č. XA. Pokud jde o úpravu týkající se pozemků p.č. XB a XC, odpůrce uvedl, že řešení nadregionální a regionální úrovně ÚSES v územním plánu koncepčně vychází především ze ZÚR JmK. Lokální biokoridor je veden v nivě toku Kuřimky a bylo s ním vždy počítáno v koncepčních dokumentech týkajících se obce. Poloha lokálního biokoridoru vzhledem k jeho přírodním vlastnostem nemá alternativní řešení. Podmínky vyplývající z územního plánu směřují k přírodnímu využití ploch s postupným omezením jejich produkčního využívání. Tím jsou vytvořeny podmínky pro postupnou realizaci systému ÚSES v plochách, jenž jsou v soukromé držbě. Pozemek p.č. XC byl zařazen do stabilizovaných ploch přírodních jako součást lokálního biokoridoru vzhledem k vlastnostem pozemku. Pozemek p.č. XB byl vzhledem k poloze a návaznosti na tok Kuřimky zařazen do návrhových ploch přírodních jako součást lokálního biokoridoru LBK2. Územní plán respektuje vyhlášené záplavové území Q 100 Kuřimky a jeho aktivní zónu a záplavové území Q 100 zvláštní povodně vodní nádrže Vír. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu v celém rozsahu.

IV. Osoby zúčastněné na řízení

4. Osoby zúčastněné na řízení samostatné věcné stanovisko nepodaly.

V. Posouzení věci krajským soudem

5. Návrh byl podán v zákonem stanovené lhůtě § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a je tedy včasný.
6. Mezi účastníky řízení není sporu o tom (a soud tuto skutečnost nahlédnutím do katastru nemovitostí ověřil), že navrhovatel je spoluvlastníkem (společně s osobami zúčastněnými na řízení č. 1 a 2) nemovitostí – pozemku p.č. XA v k. ú. X o výměře 3 707 m², pozemku p.č. XB v k. ú. X o výměře 741 m² a pozemku p.č. XC v k. ú. X o výměře 713 m².
7. Navrhovatel je osobou oprávněnou podat předmětný návrh, neboť logicky, konsekventně a myslitelně tvrdí dotčení na svých právech (ust. § 101a odst. 1 s.ř.s. a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. 1. Ao 1/2009–120 ze dne 21. 7. 2009).
8. Odpůrcem v předmětné věci je obec Chudčice (§ 101a odst. 3 s.ř.s. a chování usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu).

9. Při přezkoumání napadeného opatření obecné povahy soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (26. 6. 2023).
10. Územní plán byl vydán podle ust. § 54 odst. 2, ve spojení s § 43 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném pro projednávanou věc – dále také jen „stavební zákon“ formou opatření obecné povahy. Z obsahu připojené správní dokumentace dále vyplývá, že napadené opatření obecné povahy bylo řádně vydáno a je účinné.
11. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu v otázce meritorního přezkumu opatření obecné povahy vychází z pětistupňového algoritmu (viz rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný pod č. 740/2006 Sb. NSS). Prvé 3 kroky – otázka pravomoci správního orgánu vydat napadené opatření, nepřekročení meze v zákonem vymezené působnosti odpůrcem a otázka vydání opatření zákonem stanoveným postupem není mezi účastníky řízení sporná a splnění těchto podmínek vyplývá rovněž z obsahu správního spisu. Soud se proto dále zabývá čtvrtým krokem přezkumu obsahu opatření obecné povahy, a to z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium). Při uvedeném přezkumu platí, že pokud je u některého z kroků algoritmu shledán důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy, aplikací dalších kroků se soud již nezabývá.
12. Mezi účastníky řízení není sporu o tom (a z obsahu připojeného správního spisu vyplývá), že navrhovatel v rámci pořizování napadeného územního plánu využil možnost podat námítky a připomínky, a to v rozsahu, jak bude níže uvedeno.
13. Soud se nejprve zabýval napadenou částí územního plánu ve vztahu k pozemku p.č. **XA**. Jak bylo shora již uvedeno, jedná se o pozemek o výměře 3707 m², tento je nezastavěn, vyjma stavbou autobusové zastávky včetně přílehlé obslužné plochy (záliv autobusové zastávky, dopravní ostrůvek a chodník). Mezi účastníky řízení není sporu, že se jedná o stavbu, ohledně níž je vedeno řízení o jejím odstranění.
14. V rámci předchozího územního plánu obce z roku 2000 (včetně změn I až V; spisový materiál vázící se k tomuto územnímu plánu byl součástí spisového materiálu aktuálního územního plánu a soud z těchto spisových dokumentací při svém rozhodování vycházel) byl řešený pozemek v naprosté většině plochy veden jako orná půda Np (stav) se zaznamenanou zastávkou a přílehlou bílou plochou (stav), přičemž byl určen jako návrhová plocha pro návrh silnice druhé třídy a pěší propojení (v jeho jihovýchodním okraji). Jednalo se o zamýšlenou přeložku silnice II/386 (nový územní plán uvedl, že vzhledem k nízkým intenzitám dopravy a značné ekonomické náročnosti není tento záměr reálný). Pokud se týká plochy Np – orná půda, pak bylo územním plánem z roku 2000 stanoveno přípustné využití i pro jednotlivé stavby a zařízení hospodářského charakteru zabývající se zemědělskou výrobou. Ohledně drobné bílé plochy přílehlé k zastávce nebyl určen její charakter, ani regulativy.
15. Pokud jde o stávající územní plán, pak předmětný pozemek spadá do plochy Z14 – zastavitelná plocha „Pod hrází“ a jedná se o plochu bydlení v rodinných domech Br, plochu zahrad navazujících na plochy bydlení Bz, plochu komunikací a prostranství místního významu, veřejně prospěšných staveb DK2 a DK8 Úprava vedení komunikace II/386, včetně chodníků v zastavěném území a místní komunikace, včetně chodníků v zastavěném území a Ti6 - Trasy obslužných řádů kanalizace, vodovodů, elektrické energie a spojů (jedná se vše o návrh). Dále je v mapové části územního plánu zakresleno na předmětném pozemku umístění zastávky hromadné dopravy jako stávající stav.

16. Jak vyplývá ze shora rekapitulovaného návrhu na zahájení řízení, navrhovatel se domáhá ve vztahu k pozemku č. XA zrušení návrhové plochy komunikací a prostranství místního významu, veřejně prospěšných staveb komunikací DK2 a DK8, veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury Ti6 s možností vyvlastnění a autobusové zastávky v koordinačním výkresu O.1,a.
17. Navrhovatel uplatňoval ve vztahu k navrhované ploše komunikací a prostranství místního významu i k veřejně prospěšným stavbám komunikací a veřejně prospěšné stavbě technické infrastruktury a ve vztahu k autobusové zastávce připomínky i námítky. V rámci připomínek k návrhu územního plánu ke společnému jednání ze dne 10. 1. 2020 navrhovatel namítal, že v případě autobusové zastávky se jedná o desetiletí nepovolenou stavbu, zvoleným řešením se vlastníkům pozemku odebrává jediný přístup k pozemku ze silnice. Dále, že umístění autobusové zastávky brání rozdělení pozemku na dvě podélné poloviny a brání plánované výstavbě dvou rodinných domů situovaných u komunikace II/386 na podélně rozdělených parcelách ctící zásadu výstavby v dané ulici (řadové domy se samostatným přístupem ke komunikaci II/386). Navrhovatel uváděl, že zvoleným řešením je znemožněno vzájemné majetkové vypořádání dvou tehdejších vlastníků pozemku (vzhledem k nejasnosti možného budoucího využití pozemku a stanovení jeho hodnoty). Navrhovatel žádal odstranění černé stavby autobusové zastávky z jeho pozemku. Namítal, že umístění zastávky v křižovatce je z hlediska provozně bezpečnostního nebezpečné a nevhodné, odporuje požadavkům normy ČSN. Navrhovatel také brojil proti zamýšlenému umístění plochy komunikací a prostranství místního významu na pozemku, kdy uváděl, že vzhledem k existenci přístupu k pozemkům přilehlých k jihovýchodní hranici pozemku z místní komunikace (z vedlejší ulice), kde jsou u všech nemovitostí vjezdy, není opodstatněné jakkoliv zasahovat do výměry a způsobu využití pozemku navrhovatele. Totožný přístup ke svým pozemkům mají i majitelé na severozápadní části pozemku. Zakreslení plochy komunikací a prostranství místního významu by mělo pouze další negativní dopad na soukromý majetek navrhovatele; plánovaná komunikace podél zahrad v jihovýchodní části jednu plánovanou polovinu pozemku značně znehodnotí. Navržená komunikace nikam nevede, pouze zabírá místo na pozemku navrhovatele. Navrhovatel dále brojil proti umístění veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury Ti6 s tím, že plánuje výstavbu dvou rodinných domů situovaných u komunikace II/386 na podélně rozdělených parcelách ctících zásadu výstavby v dané ulici. Napojení na inženýrské sítě k domům plánuje v co možná nejkratší trase, tedy k inženýrským sítím probíhajícím podél komunikace nebo v komunikaci II/386. Nově plánované inženýrské sítě v jihovýchodní části pozemku nemá v úmyslu užívat (pozn. soudu - námítky byly podány tehdejšími majiteli pozemku – navrhovatelem a panem J. L.). Obdobně zněl i obsah námitek jmenovaných ze dne 2. 8. 2021. Tyto námítky pak byly zopakovány dne 13. 4. 2022.
18. Navrhovatel v návrhu na zahájení řízení namítal nepřezkoumatelnost a absenci legitimních důvodů vymezení ploch komunikací a veřejně prospěšných staveb, k čemuž se váže i výtky týkající se nedostatečného vypořádání jím uplatněných námitek. Jak již bylo shora uvedeno, nově přijatá úprava podstatným způsobem mění využití stávajícího stavu pozemku z plochy především orné půdy Np s přípustným využitím například i jednotlivých staveb a zařízení hospodářského charakteru zabývajících se zemědělskou výrobou, resp. z malé části z neregulované „bílé“ plochy přiléhající k zastávce na návrhové plochy komunikací a prostranství místního významu. Dále jde i o nové vymezení veřejně prospěšných staveb komunikací DK2 a DK8 a veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury Ti6 s možností vyvlastnění.

19. Vymezením uvedených ploch a veřejně prospěšných staveb bylo významným způsobem zasaženo do stávajícího stavu a tím i do práv navrhovatele. Aby byl odpůrce oprávněn k uvedenému zásahu do vlastnického práva navrhovatele, nesměl by být takový zásah excesivní. Platí, že při změně funkčního určení ploch musí být předloženy dostatečné důvody, přičemž dále také platí, že tyto je nutné uvést i v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách, které právě ve směru nyní soudem řešené námítky navrhovatel řádně (a opakovaně) uplatňoval. Odpůrce byl tedy povinen předmětnou změnu ve využití pozemku v rámci územního plánu vysvětlit a odůvodnit tak, aby bylo možné vyloučit zneužití práva či svévoli.
20. Odpověď v uvedeném směru je možné hledat jak v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, tak i v dalším obsahu územního plánu, případně v připojené správní spisové dokumentaci. V příloze č. 1b – Odůvodnění územního plánu – kapitoly N a O jsou citované námitky a připomínky navrhovatele uvedeny, přičemž byly ve všech případech zamítnuty, resp. nebylo jim vyhověno.
21. Pokud jde o vypořádání připomínek, odpůrce pouze vyslovil, že s navrhovatelem a projektantem jednali o možném variantním řešení umístění polohy autobusové zastávky, přičemž se uskutečnilo i místní šetření, kde byly nastíněny možnosti řešení polohy zastávky a sděleno vysvětlení, proč byla vybrána varianta úpravy zastávky ve stávající poloze; nedošlo však ke shodě; obec trvá na zachování autobusové zastávky a návrhu obslužné komunikace a nesouhlasí s podélným dělením pozemku a vznikem dvou sjezdů na silnici třetí třídy; na schůzi zastupitelstva obce bylo jednáno o této situaci a obec trvá na řešení podle návrhu územního plánu.
22. Pokud jde o vypořádání námitek, pak je v rozhodnutí o nich uvedeno pouze tolik, že obec nevyhovuje námitkám a trvá na vymezení podle návrhu územního plánu; návrhem územního plánu není měněno umístění autobusové zastávky, územní plán vymezuje plochy, neumísťuje konkrétní stavby.
23. Vypořádání předmětných námitek a připomínek (navrhovatelem odůvodněných v rozsahu cca 4 -5 stran A4 textu) je naprosto nedostatečné. Soud proto dále zjišťoval, zda lze uspokojující odůvodnění navrhovatelem napadených změn nalézt i v ostatních částech územního plánu, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není; důvody pro napadenou úpravu nelze nalézt ani v obsahu správní spisové dokumentace. Pokud jde o textovou část územního plánu a přílohu číslo 1a – odůvodnění územního plánu, pak se lze k dané problematice pouze dozvědět, že obec zvolila řešení spočívající v ponechání autobusové zastávky při jižním vjezdu do obce (pozn. soudu - jedná se o dosavadní umístění autobusové zastávky) a vytvoření nového zálivu při silnici II/386 pro vyjíždějící autobusy z obce; tato nová zastávka je posunuta jižním směrem. Dále je v uvedených dokumentech zmíněna existence veřejně prospěšných staveb komunikací DK2 a DK8 a veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury Ti6 v zastavitelné ploše Z14 s tím, že jde o úpravu vedení komunikace II/386, včetně chodníků a o změnu polohy autobusové zastávky v zastavitelné ploše Z14 a nové vedení řadů technické infrastruktury pro obsluhu této zastavitelné plochy. Dále je uvedeno, že územní plán vymezuje nová veřejná prostranství jako plochy komunikací a prostranství místního významu v souvislosti mj. se zastavitelnou plochou Z14.
24. Z obsahu územního plánu (ani z obsahu spisové dokumentace) nelze zjistit uspokojující důvody, které vedly odpůrce ke zvolení navrhovatelem napadeného řešení a není ani zřejmé vypořádání obsahově rozsáhlých námitek směřujících vůči tomuto řešení. Za daného stavu

nelze ani přezkoumat, zda se nejedná o řešení nepřiměřené, nezdůvoditelné či diskriminační, o zjevný exces či šikanu (krok 5 algoritmu přezkumu). Nelze tedy zjistit, zda dotyčný zásah do vlastnického práva má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod a zda je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009–120). Z judikatury Nejvyššího správního soudu vychází požadavek, aby odůvodnění rozhodnutí o námitkách obsahovalo sdělení, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje namítané skutečnosti za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010–169).

25. Soud dospěl k závěru o důvodnosti návrhu na zrušení části územního plánu ve vztahu k pozemku p.č. XA v k. ú. X v rozsahu vymezení návrhové plochy komunikací a prostranství místního významu, veřejně prospěšných staveb komunikací DK2 a DK8 a veřejně prospěšné stavby technické infrastruktury Ti6 s možností vyvlastnění. Pokud pak jde o návrh na zrušení vymezení autobusové zastávky na předmětném pozemku v koordinačním výkresu O.1,a, pak soud návrhu v tomto směru nevyhověl, neboť vymezení autobusové zastávky na předmětném pozemku je novým územním plánem stanoveno shodně jako v rámci územního plánu z roku 2000. V grafické části nového územního plánu je v souladu s tímto konstatováním uvedena autobusová zastávka jako „stav“. Bylo tak na navrhovateli, případně jeho právních předchůdcích, aby brojil proti vymezení autobusové zastávky na předmětném pozemku v předchozí územně plánovací dokumentaci. Nový územní plán v tomto směru nijak nově do práv navrhovatele nezasahuje.
26. K námitce přílišné podrobnosti vymezení plochy komunikací a veřejně prospěšné stavby DK2 na pozemku p.č. XA soud doplňuje, že uvedené řešení není v rámci územního plánu vedeno jako prvek regulačního plánu. Samotná skutečnost, že územní plán na pozemku p.č. XA vymezil plochy komunikací a veřejně prospěšné stavby DK2 však není v rozporu s navrhovatelem poukazovaným ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle něhož mj. platí, že územní plán nemůže obsahovat podrobnosti, které svým obsahem náleží regulačnímu plánu nebo územnímu rozhodnutí. Námitky týkající se objektivní nemožnosti umístění autobusové zastávky nelze z hlediska přezkumu územního plánu zohlednit, neboť jde výlučně o námitky, jenž se mohou vztahovat například do probíhajícího řízení odstranění stavby, dále do územního či stavebního řízení.
27. Soud se dále zabýval námitkami směřujícími do vymezení plochy Np - plochy přírodní, biokoridoru LBK2 a veřejně prospěšného opatření Bk3 na pozemku p.č. XB v k.ú. X. Stejně jako pozemek p.č. XA je i tento ve spoluvlastnictví navrhovatele a osob zúčastněných na řízení 1–2; v katastru nemovitostí je veden jako druh pozemku orná půda, přičemž jeho výměra činí 741 m². Pozemek je umístěn v jižní části obce a je součástí zemědělského půdního fondu. V územním plánu obce z roku 2000 byl součástí plochy Np - produkční plochy – orná půda, přičemž na těchto plochách bylo mj. přípustné využití i pro jednotlivé stavby a zařízení hospodářského charakteru zabývající se zemědělskou výrobou. Na menší části pozemků byl umístěn biokoridor K2 (územní plán z roku 2000 uváděl, že se jedná o prvek územního systému ekologické stability - dále jen „ÚSES“), jde o místní biokoridor podél toku Kuřimky směrně lokalizovaný. Územní plán z roku 2023 vymezil nově na předmětném pozemku plochu přírodní Np (návrh), nově byl na celém pozemku umístěn lokální biokoridor LBK2 a plocha veřejně prospěšného opatření BK3 (jde o veřejně

prospěšné opatření s možností vyvlastnění pro realizaci ÚSES), přičemž toto opatření je určeno pro realizaci biokoridoru LBK2 (jde o opatření nestavební povahy sloužící ke snižování ohrožení území a k rozvoji přírodního dědictví - například založení prvků ÚSES). Rovněž se jedná o zábor zemědělské půdy. Pokud jde o regulativy týkající se plochy přírodní Np, pak je v textové části územního plánu z roku 2023 stanoveno jejich využití pro zajištění podmínek ochrany přírody a krajiny, jedná se o pozemky zvláště chráněných území, biocenter a biokoridoru ÚSES, krajinné zeleně s podmíněčně přípustnými opatřeními proti erozi, technickou infrastrukturou (liniové stavby) a veřejně přístupnými cestami nekolidujícími s hlavním využitím plochy (zajištěním podmínek pro ochranu přírody a krajiny).

28. Z porovnání možnosti využití předmětného pozemku podle předchozího územního plánu z roku 2000 (zemědělské využití – orná půda) a podle aktuálního územního plánu jednoznačně vyplývá, že navrhovatel byl vymezením plochy přírodní Np, vymezením biokoridoru LBK2 na celé ploše pozemku a veřejně prospěšného opatření BK3 významným způsobem zasažen do svých vlastnických práv, přičemž došlo k podstatné změně dosavadního stavu.
29. I v daném případě platí, co bylo uvedeno při posuzování napadené úpravy ve vztahu k p. č. XA tedy, že aby byl odpůrce oprávněn k zásahu do vlastnického práva navrhovatele, nesměl by být takový zásah excesivní. Navrhovatel oprávněně argumentuje, že napadenou úpravou je zcela znemožněno zemědělské využití předmětného pozemku a je tak zasaženo do jeho vlastnického práva (dále viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2013, č. j. 7 AOs 3/2013–30). Platí, že při změně funkčního určení ploch musí být předloženy dostatečné důvody, přičemž tyto je nutné uvést i v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách, jenž navrhovatel řádně (a opakovaně) uplatňoval. Odpůrce byl povinen předmětnou změnu ve využití pozemku a ve vymezení biokoridoru na celé ploše pozemku a vymezení veřejně prospěšného opatření v rámci územního plánu vysvětlit a odůvodnit tak, aby bylo možné vyloučit zneužití práva či svévoli. Odpověď v uvedeném směru je možné hledat jak v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, tak i v dalším obsahu územního plánu, případně v připojené správní spisové dokumentaci.
30. Obdobně jako v případě úpravy u p. č. XA uplatňoval navrhovatel (opět společně s panem J. L.) opakovaně námitky i ve vztahu k pozemku p. č. XB. Namítal, že jak tento pozemek, tak přilehlé sousedící pozemky jsou podle územního plánu z roku 2000 plochy zemědělské a produkční, vedené v katastru nemovitostí jako orná půda. Není důvod pro změnu tradičního zemědělského využití předmětného pozemku a umístění biokoridoru.
31. I ve vztahu k nyní řešené úpravě navrhovatel v rámci návrhu na zahájení řízení namítal nepřezkoumatelnost a absenci legitimních důvodů, k čemuž se váže i výtky týkající se nedostatečného vypořádání námitek navrhovatele v uvedeném směru.
32. V rozhodnutí o námitkách je pouze uvedeno, že návrh biokoridoru zůstane vymezen podle projednaného návrhu z důvodu zajištění funkce biokoridoru a návaznosti na sousední katastrální území. Pokud jde o odůvodnění územního plánu, pak je zde mj. uvedeno, že regionální biokoridor RK JM032 do řešeného území nezasahuje, přičemž biokoridor LBK2 (pozn. soudu - jedná se o jiný lokální biokoridor, než jak je stejným značením uveden na straně 93 odůvodnění územního plánu) navazuje na vymezení lokálního biokoridoru LBK KN 01 v plánu ÚSES Kníničky, Bystrc, Komín z roku 2017 tvořícím podklad pro nový územní plán Brna. Na str. 92 citovaného dokumentu je dále také uvedeno, že podstatnými

faktory ovlivňujícími inovovanou koncepci řešení je i zohlednění aktuálního stavu využití území a vlastnické vztahy k pozemkům. Územní plán včetně spisové dokumentace neobsahuje žádné odůvodnění, co se týká provedené změny plochy, významného rozšíření lokálního biokoridoru a vymezení veřejně prospěšného opatření BK3 na řešeném pozemku. Je skutečností, jak uvádí navrhovatel, že podkladem pro vymezení lokálního biokoridoru na daném pozemku nebyl schválený plán ÚSES. Plán ÚSES pro k. ú. Kníničky, Bystrc, Komín se netýká nyní řešeného území, přičemž pokud jde o dobu vzniku předmětného dokumentu, je zřejmé, že pokud tento pracoval s návazností na k. ú. Chudčice, musel vycházet z tehdy platného územního plánu odpůrce (jak bylo shora již uvedeno, lokální biokoridor K2 se nacházel pouze na menší části předmětného pozemku). Soud na okraj podotýká, že na plochách vymezených pro plnění funkce ÚSES je nepřípustné zejména umísťování staveb; zemědělské využití plochy a priori nemusí být rozporné s plněním funkce ÚSES.

33. I v případě nyní řešené napadené úpravy je nutno dovodit, že z obsahu územního plánu, případně ani z obsahu správní spisové dokumentace nelze zjistit důvody, které vedly odpůrce ke zvolení navrhovatelem napadeného řešení a je zde dále zcela nedostatečné vypořádání podstaty námitek navrhovatele vůči tomuto řešení. I zde nelze přezkoumat, zda se nejedná o řešení nepřiměřené, nezdůvodnitelné či diskriminační, o zjevný exces či šikanu. Nelze tedy zjistit, zda dotýčný zásah do vlastnického práva navrhovatele má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod a zda je činěn jen v nezbytně nutné míře a nešetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Jak již bylo shora uvedeno, z judikatury Nejvyššího správního soudu vychází také požadavek, aby odůvodnění rozhodnutí o námitkách obsahovalo sdělení, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje namítané skutečnosti za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené. I zde proto soud dospěl k závěru o důvodnosti uplatněných námitek a zrušil napadený územní plán i v části vymezující plochu Np – plochy přírodní, vymezení biokoridoru LBK2 a veřejně prospěšného opatření BK3 na pozemku p.č. XB v k. ú. X.
34. Pokud jde o p.č. **XC**, jehož spoluvlastníky jsou rovněž navrhovatel a osoby zúčastněné na řízení 1 a 2, jedná se o nezastavěnou parcelu o výměře 713 m², zapsanou v katastru nemovitostí se způsobem využití jako jiná plocha. Pozemek je umístěn rovněž (jako předchozí pozemek) v jižní části obce, na východní straně sousedí s tokem Kuřimky, na západní straně vede poblíž již zmiňované páteřní komunikace – silnice II/386. Na základě úpravy stanovené územním plánem z roku 2000 byl na celé ploše pozemku umístěn biokoridor K2 (biokoridor Kuřimky) a jednalo se o plochu „ostatní půda“ (z kategorie louky, pastviny a ostatní půda – viz grafická část územního plánu z roku 2000). V územním plánu z roku 2023 je pozemek veden jako plocha přírodní Np (stav). Z uvedeného vyplývá, že nyní řešený pozemek nebyl součástí plochy orné půdy, jak nesprávně namítá k objasnění dotčení svých práv navrhovatel, přičemž logicky ani nemohlo dojít ke znemožnění zemědělského užití pozemku; nejedná se ani návrhovou plochu. Za uvedeného stavu navrhovatel neprokázal, že by bylo významným způsobem zasaženo do jeho práv. Soud tedy předmětný návrh v části směřující k úpravě na pozemku p.č. XC zamítl.
35. Navrhovatelem poukazované listiny soud k důkazu neprovedl, neboť byly z hlediska rozhodovacích důvodů nepotřebné (rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 26. 6. 2024, č. j. JMK 93216/2024, jímž bylo zrušeno usnesení Městského úřadu Kuřim ze dne 3. 1. 2024, č. j. MK/458/24/OD/Mu, kterým bylo rozhodnuto o přerušení řízení o

odstranění stavby autobusové zastávky, žádost navrhovatele o informace a odpověď odpůrce na žádost ze dne 4. 11. 2020 a ze dne 18. 11. 2020, studie ohledně umístění autobusové zastávky a plán ÚSES pro k. ú. Kníničky, Bystrc a Komín; jedná se o listiny, které jsou známé oběma účastníkům).

VI. Závěr a náklady řízení

36. Na základě všech výše vylíčených skutečností a úvah soud shledal návrh na zahájení řízení důvodným v rozsahu, jak je uvedeno pod bodem I. tohoto rozsudku. Ve zbytku byl návrh zamítnut (výrok II. rozsudku).
37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V předmětné věci měl větší díl úspěchu navrhovatel, neboť jeho návrh byl zamítnut téměř výhradně pouze ve vztahu k úpravě vůči jednomu z poukazovaných pozemků. Navrhovateli byla proto přiznána 1/3 nákladů řízení (jedná se o odečet části neúspěchu z části úspěchu). Tyto se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč a z náhrady za 2 úkony právní služby právního zástupce navrhovatele (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání návrhu) po 3 100 Kč podle § 7, bod 5, § 9 odst. 4d a § 1 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů), včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. K náhradě za úkony právní služby je připočtena daň z přidané hodnoty ve výši 21 %. Z celkové částky 13 228 Kč pak přiznaná 1/3 činí částku 4 409 Kč.
38. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení nevznikly žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, kterou by jim soud uložil (§ 60 odst. 5 s.ř.s.), nemají na náhradu řízení právo (výrok IV. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. 10. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu